

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 4. Desumpta ex cap. 17. & 18. lib. Exodi, in quibus describitur
Jurgium Populi ob sitim, adaquatio ejus de petra. Victoria de Amalec
reportata per preces Moysis Jethro adventus & consilium ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

ait v. 19. hujus cap. *Nullus relinquat ex eo in manè.* Enim verò si diuturniorem moram in corde tuo eis concesseris, scatebit ipsum vermibus peccatorum: & sic nunquam mereberis refici sapidissimò Mannà celestium deliciarum.

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 17. & 18. lib. Exodi, in quibus describitur Furgium Populi ob sitim, adaquatio ejus de petra. Victoria de Amalec reportata per preces Moysis Jethro adventus & consilium de ordinandis Judicibus.

N.98. Considera 1. **P**Luribus Christianis etiam singulari pietate insignibus, moraliter & tropologicè loquendò evenire, quod Israëlitis viatoribus evenerat: patiebantur hi ob penuriam aquarum sitim gravissimam; patiuntur & illi ob defectum spiritualium consolationum ac dulcedinum intolerabilem mentis ariditatem, cujus impatientes exclamant cum Israëlitis v. 2. capitis cit. *Da nobis aquam ad bibendum.* Verùm hos ego iisdem verbis, quibus ad Moysen usus est Deus v. 6. *Alloquor, inquit: Percuties petram, & exibit ex ea aqua.* Petra Christus est, quem oportet, per continuas preces pulsare, non intermittendò ullum ex consuetis precibus & sacris exercitiis. Taliter percussit hanc Petram Seraphicus Pater S. Franciscus, qui tantà animi desolatione cruciabatur, ut crederet saxa, si sentire possent, etiam dirumpi posse; à solitis tamen devotionibus nec latum unguem legitur defecisse. S. Mater Theresia 22. annos ea in ariditate consumpsit, ut quidquid Spiritum sapiebat, ei penitus videretur insipidum; attamen sacris insistere precibus non desistit: quò effecit, ut percussa Petra uberrimis divinarum consolationum aquis fluxerit: enim verò ad excellentissimum contemplationis gradum evecta, iussa est omnibus libris nuntium remittere, ut solum contemplaretur verbum, quod æternà generatione à Patre prodiit. Teste Penneq. p. 3. c. 3. Sacerdos quidam vitæ integerrimæ molestissimis phantasiis vexatus, adeò videbatur omnem spiritus dulcedinem perdidisse, & tantam contraxisse ariditatem, ut ad Altare sacra operari non valeret amplius: Petram tamen incredibili constantiâ gemitibus (cùm precibus ritè non posset) pulsans, eâ dulcedine perfundebatur, eâque teneritudine in Deiparam sibi charissimam ferebatur, ut totus propemodùm colli-

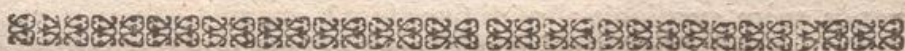
liquefceret. Quare ô Christiana anima! noli Israelitarum more in querulas & murmurosas voces erumpere, si Deo fideliter serviens, cogaris quandoque ariditatem sitimque Spiritûs pati. Noli ea de causa à bonis propositis, consuetis precibus & exercitiis remittere, audi S. Greg. lib. 20. Moral. c. 19. dicentem: *Omnipotens Deus, quos in aeternum diligit, aliquando ad tempus relinquit. Unde scriptum est. Ad punctum in modico reliqui te, & in miserationibus magnis congregabo te. In momento indignationis abscondi faciem meam parumper à te, & in misericordia sempiterna misertus sum tui. Hinc Psalmista deprecabatur: non me derelinquas usquequaque. Derelinqui igitur se, sed ad modicum posse, utiliter noverat, qui ne usquequaque relinqueretur peribat. Tecum agit Deus, ut agere cum charissimis suis infantulis Matres solent. Tegunt illæ velò facies suas, ut sic à parvulis pro absentibus habitæ, ardentius quærantur. Aut se gerit ut Novitiorum Magister, qui patientiam Novitii sui experturus, aut potum subtrahit, aut locò vini aquam ei porrigit bibendam. Nonne probationes istæ amoris potiùs, quàm aversionis alicujus signa sunt? nunquid delicatius tractari te cupis à Christo, quàm tractaverat virginèam Matrem suam, cui duodennis præsentiam suam subduxit per integrum triduum? cupisne ipsi Christi Discipulis & Apostolis clementius haberi à Christo, à quibus non tantùm, quantum est jactus unius lapidis, ut in monte olivarum contigit, sed spatiò, quò cœlum distat à terra avulsus est, ad Patrem vadens: quod tamen ideò factum, quia expedit vobis, ut ego vadam. Joan. 16. ita expedit tibi, ut quandoque se tibi subtrahat. Expedit: quia inde crescit meritum, si non decrescat studium servitutis tuæ. Expedit: quia augetur desiderium, eum avidius quærendi teste S. Bernardò in scala Claustr. col. 3. ubi ait: *Recedit ergo: ne forte nimis assiduus contemnatur, & absens magis desideretur, desideratus avidius queratur, diu quasitus tandem gratius inveniatur.* Age ergo in desolationibus tuis, quod egit Moyses hic durante pugna cum Amalec. Erige manus tuas ad cœlum, funde fervidas preces, insta tuis sine intermissione exercitiis: etsi per aliquot menses aut annos certandum sit, tamen perennet patientia tua. Aderit tibi gratia Dei, serio volenti, & manus à diuturnitate precum graves effectas, sustentabit instar Aaron & Hur, manus Moysis sustentantium.*

Considera 2. Quòd Deus voluerit Moysen, virum aliàs sapientissimum, etiam à Barbaro & alienigena instrui, & ab eo consilium petere, ut nos erudiat; nemini datum esse, ut in omnibus, & semper

R 2

sapiat;

fapiat; atque hinc humili auri excipienda esse aliorum consilia. Sic etiam Paulus etsi Galatarum 1. profiteatur: se Evangelium non accepisse ab hominibus, sed à Jesu; attamen cum Barnaba se contulit Jerosolymam, consulturus Apostolos de circumcissione Actorum 15. testatur pariter regius vates Psal. 104. senes Ægypti non recusasse instrui, & illuminari à juvene Josepho: *Ut erudiret Principes ejus, & senes ejus Prudentiam doceret.* Quin imò æterna Patris sapientia non dignata est Philippum consultorem adhibere Joan. 6. quærens ex ipso: *Unde ememus panes?* adhortor te ergo verbis S. Vincent. Ferrer. Serm. 1. Dom. 1. quadrages. dicentis: *Noli tibi credere, non erubescas egere præfidiis, quibus non egebat Christus, & tamen non negligebat, ut te doceret.* Sic age præsertim in rebus arduis, & animæ tuæ salutem concernentibus: aliàs *Stulto labore consumeris.* Meliores autem non reperies consultores, quàm tales, quales ad consilium adhibendos Deus præscripsit v. 12. hujus cap. viros videlicet *timentes Deum, & in quibus veritas.*

FASCICULUS XVII.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 19. lib. Exodi, in quo describitur specialis cura Dei pro incolumitate Israëlitarum, Pactum ejus initum de debita depositione ad legem accipiendam.

N. 100. Considera 1. **D**EUM non solum Israëlitas Viatores teste S. Scripturâ citati cap. v. 4. portasse super *Alas aquilarum*, ne quid injuriæ ipsis obtingeret, sed quotidie par obsequium præstare Christianis per assistentiam Angelorum Cultodum, dum cantat regius vates Psal. 90. *Angelis suis mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis.* Non tam industriè sollicita Mater omnem cultrum semoveret, ne infantulus cum arripiens sibi damnum inferat, quantum custodes Angeli omnem remove-re à nobis student
occa-